

NUMĂRUL 992

ALBINA

ANUL 70
SERIA II
29 DECEMBRIE 1966
8 PAGINI
25 BANI

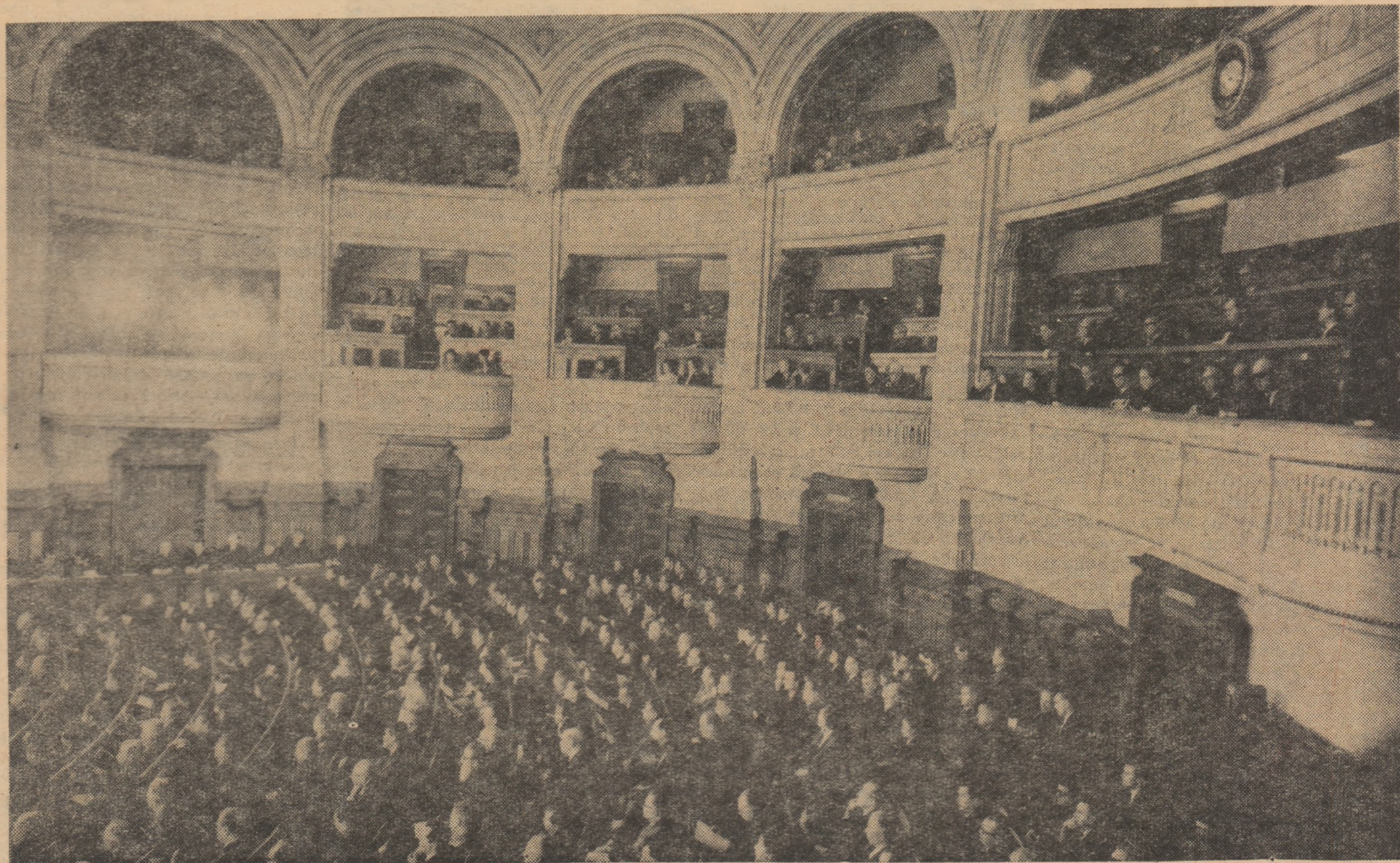
Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Revista ALBINA urează tuturor
cititorilor ei un călduros

la mulți ani 1967!

ASPECT DIN TIMPUL LUCRĂRILOR SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

„...Viața tumultuoasă a patriei noastre, exigențele pe care le impune realitatea socială contemporană cer fiecăruia dintre noi să-și dezvolte receptivitatea față de tot ceea ce este nou și înaintat, să aducă o contribuție tot mai valoroasă la mersul înainte al poporului nostru, la construcția societății socialiste“.

Din cuvântarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în încheierea lucrărilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966.

PLANUL ȘI BUGETUL ȚĂRII PE 1967

Pășim în noul an, al doilea din cincinal și al XX-lea de la proclamarea Republicii, cu sentimentul mândriei pentru tot ce s-a înfăptuit până în prezent și pentru perspectivele luminoase de viitor ale României socialiste. Acum, când anul se află la cumpăna lui, urmărind lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului și ale celei de-a VI-a sesiuni a Marii Adunări Naționale, ne dăm mai bine seama, și ne bucură totodată aprecierile, profund realiste, făcute asupra realizărilor obținute în înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului.

Așa după cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al

(Continuare în pag. a 2-a)

ȚARĂ, MÎNDRĂ ȚARĂ

Ani de aur, ani clocotitori, mereu inspirați de vise îndrăznețe, mereu încărcăți de bucurii, cu steaguri sărbătorești fluturând pe piscuri tot mai înalte, sub ceruri tot mai limpezi, ani ai Republicii noastre. Le-am ieșit înainte, acestor ani de aur cu tot ce-am gândit, cu tot ce-am visat și cu tot ce-am împlinit mai frumos și mai tulburător. Toate izvorăsc din inimile noastre ca argintul apelor și ca freamătul pădurilor înflorite, iar ecoul lor freamătă pretutindeni cu uimirea noastră neașteptată, de descoperitori de comori...

Acum, la împlinirea celui de al 19-lea an al Republicii românești, ieșim la parada bucuriilor și împlinirilor noastre cu marea biruință de pe Argeș, cu flăcările combinatului siderurgic de pe malul Dunării, cu poemele de beton și cleștar de la Slatina, de la Turnu-Măgurele și de la Oradea. Hunedoreni și reșițenii aliniază, ca într-o gardă de onoare, tonele de oțel dăruite patriei peste plan; fluvii de mătase și borangic s-aștern dinspre București, Arad, Botoșani, Brașov spre cele patru zări. De peste munți, de pe valea Bistriței, te salută, Republică a dragostei noastre, marinarii

DRAGOȘ VICOL

(Continuare în pag. a 6-a)

PLANUL ȘI BUGETUL ȚĂRII PE 1967

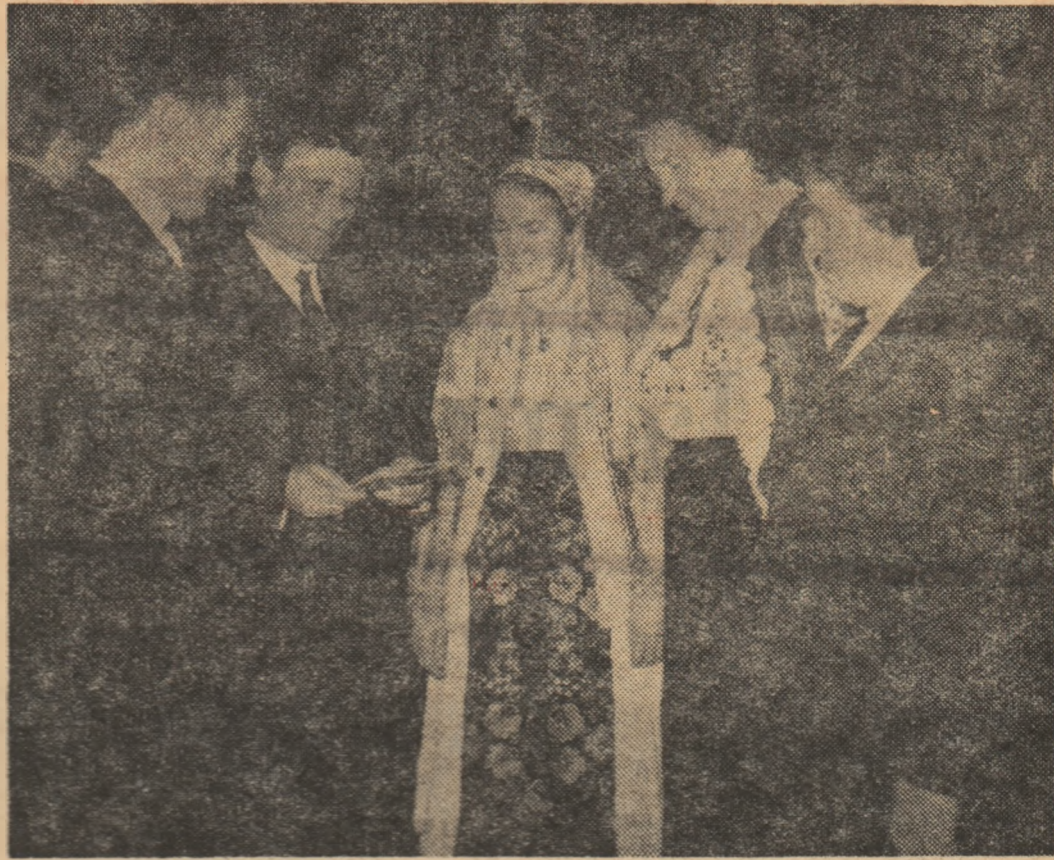
(Urmare din pag. 1)

Comitetului Central al P.C.R. „Se poate aprecia că în primul an al cincinalului planul de stat în industrie va fi îndeplinit cu succes. Este îmbucurător faptul că se realizează și se depășește producția globală, producția marfă vândută și încasată, productivitatea muncii, prețul de cost și beneficiul planificat...”

Anul care a trecut s-a remarcat prin realizări însemnate pe planul economiei. A fost un an al luptei pentru calitate superioară a produselor, a preocupării pentru eficiență economică a întreprinderilor și mai ales un an în care am obținut cel mai înalt ritm în agricultura noastră. Producția de cereale este cu peste 3 milioane tone mai mare decât producția medie anuală realizată în șesenal. Volumul de investiții realizat până la sfârșitul acestui an va fi cu 4 miliarde de lei mai mare decât în 1965. Au intrat în funcțiune Hidrocentrala de pe Argeș, Uzina metalurgică București și Uzina de cupru din Baia Mare, Combinatul de celuloză și hârtie — Dej, Fabrica integrată de lână Constanța și alte obiective industriale. Dacă la toate acestea adăugăm succesele obținute în construcții, în circulația mărfurilor, în dezvoltarea învățământului, științei și culturii și în creșterea nivelului de viață al oamenilor muncii de la orașe și sate, putem spune că realizările din anul 1966 constituie o bază trainică pentru îndeplinirea marilor obiective economice ale anului în care pășim.

Planul pe anul viitor prevede un vast program de sporire a capacităților în industrie dezvoltarea și modernizarea bazei tehnice materiale a agriculturii și a celorlalte ramuri productive program care, împreună cu cel al construcțiilor de locuințe și acțiunile în domeniul social cultural, vor necesita un volum de investiții din fondurile statului în sumă de 52 miliarde lei, cu aproape 17 la sută mai mare decât cel realizat în 1966. Se remarcă de la bun început preocuparea neabătută a partidului și statului pentru continuarea în ritm susținut a industrializării, a construirii unor obiective mari, care au un rol determinant pentru dezvoltarea economiei naționale în întreaga perioadă a cincinalului.

Se dezvoltă producția de energie electrică, metalurgia, construcția de mașini, chimia etc. Producem astăzi și vom produce în continuare în ritm susținut: tractoare, locomotive Diesel electrice,

GRUP DE DEPUTAȚI DIN REGIUNILE DOBROGEA, HUNEDOARA, SUCEAVA ȘI MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

vase maritime și fluviale, autocamioane, rulmenți, medicamente, utilaje complexe pentru industria extractivă și de prelucrare a țiteiului, pentru industria chimică și o largă gamă de aparate de înaltă tehnicitate. O mare atenție se acordă înzestrării industriei cu utilaje de cea mai înaltă tehnicitate.

Asigurând industriei o dezvoltare precumpănitoare, partidul și statul nostru acordă agriculturii o mare atenție, stabilind un ansamblu de măsuri pentru dezvoltarea ei intensivă și multilaterală, astfel ca agricultura noastră socialistă să devină o ramură economică, modernă, de înaltă productivitate. Pentru realizarea acestor măsuri, în 1967 se va cheltui de la buget și din resursele proprii ale unităților agricole de stat și cooperatiste suma de 15,5 miliarde de lei pentru investiții, producție și alte scopuri. Țara noastră dispune de condiții naturale, de climă și sol favorabile pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole. Planul de stat pe 1967 prevede investiții însemnate pentru dezvoltarea și diversificarea mecanizării, extinderea chimizării și irigațiilor, precum și pentru construirea de noi combinate și complexe de creștere și îngrășare a animalelor pe principii industriale în gospodăriile de stat, de

sere, crame, plantații de vii și pomi. În anul viitor agricultura va primi 580 de mii tone de îngrășăminte chimice, substanță activă. Aceasta înseamnă cu 180 mii tone mai multe îngrășăminte decât s-au dat în anul trecut.

La sfârșitul anului viitor agricultura va dispune de un parc însumând 93 mii de tractoare, 47 mii de combine pentru recoltat păioase și porumb și 63 mii semănători mecanice. Se vor organiza acțiuni intercooperatiste, pentru realizarea și chiar depășirea sarcinii de irigare a 100 000 hectare teren.

O măsură care demonstrează în mod grăitor îndeplinirea Directivelor Congresului al IX-lea al partidului este grija pentru membrii cooperatori ajunși la limita dreptului de pensionare. E o măsură de cea mai mare însemnătate socială — de care beneficiază, în 1967, peste 1 100 000 de cooperatori — se îndeplinește dorința firească a numeroase generații de țărani ca, prin munca lor, să-și asigure la bătrânețe mijloacele de existență pentru a trăi o viață demnă și fericită fără griji.

În prezent peste 2 400 000 de membri cooperatori au semnat adeviziuni și au contribuit cu 5 sau 10 lei lunar la constituirea fondului necesar pentru plata sporului de pensii.

Plata pensiilor ce se va face între 16 — 27 ianuarie 1967 celor 1 116 000 țărani cooperatori marchează încă un pas pe calea răsplătirii binemeritate a celor care și-au închinat pricepera și hărnicia în folosul întăririi agriculturii cooperatiste. Fără îndoială că această măsură va constitui un puternic imbold activității de consolidare economică a cooperativelor agricole de producție.

Lucrările celei de-a VI-a sesiuni a Marii Adunări Naționale au reliefat necesitatea accelerării ritmului în industria bunurilor de consum, prevăzându-se o producție mai mare cu 12 la sută față de anul trecut. Aceasta va aduce satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor mereu crescînde ale populației atât la orașe cât și la sate.

Planul și Bugetul de Stat pe 1967 au fost adoptate de către Marea Adunare Națională devenind legi și programe de lucru ale întregului popor.

Întreg ansamblul de măsuri și prevederi ale Planului de Stat pe 1967 cu creșterea producției și productivității pe întreaga economie este subordonat unui singur scop: făurirea bunăstării tuturor cetățenilor țării. E un lucru știut că sporul de producție atât în industrie cât și în agricultură duce negreșit la sporirea avuției naționale care la rîndul ei determină creșterea veniturilor pe cap de locuitor. În anul viitor aceasta va fi ilustrată prin sporirea venitului pe locuitor cu 7 la sută față de 1966. Un exemplu grăitor care vine să întărească această creștere este faptul că volumul desfacerii de mărfuri prin comerțul socialist va ajunge în anul 1967 la 81 miliarde lei — cu 9 la sută mai mult decât în anul 1966.

Este cît se poate de grăitor faptul că veniturile bugetului provin într-o proporție covârșitoare din economia socialistă. Impozitele și taxele de la populație vor reprezenta mai puțin de 6 la sută din totalul veniturilor. Sub acest aspect, ca și sub multe altele Planul și Bugetul de Stat al țării sînt o expresie a democratismului prin care se caracterizează întreaga politică a partidului și statului nostru.

Sîntem pe deplin îndreptățiți să găsim temeiuri de încredere și siguranță că poporul român va pune în munca sa toată pricepera și talentul cu care este înzestrat pentru ca la sfârșitul anului 1967, bilanțul realizărilor să consemneze împlinirea și depășirea prevederilor de azi.

carnet
de scriitor

CU
VISUL
ȘI
CU
FAPTA

L-am căutat mai întâi pe la Prigoreni Mari și Mici amîndouă vechi sate pe unde foarte odinioară l-au purtat pașii pe dumnea-lui Ion Neculce, biv-vel-vornic al Țării de Sus, cel care „de la Dabijă Vodă înainte îndemnătu-s-au a scrie la letopiseș într-o pomenirea domnilor”. Era o dimineață strălucitoare, bucurată de soarele care scâldea cu lumini plâpînde ogoarele dezbrăcate de armurile de aramă ale popușoailor. Președintele după care umblam pe aceste meleaguri nu era nici la Buzna și nici la Gănești; plecase, cînd am ajuns acolo, și de la Jora și de la Dănești. De altfel, avînd a răspunde de o cooperativă agricolă destul de cuprinzătoare, ce însumează la aproape cinci mii cinci sute de hectare, președintele trebuie să se afile zilnic pretutindeni, în toate cele opt sate din raza activității sale. Îl știam destul de vag — așa cum îl cunoscusem cîndva la fosta Stațiune experimentală a ICAR-ului din Războieni unde lucrase o vreme în munca de cercetare științifică.

— Aici la Tirgu-Frumos, l-am ales președinte încă la începutul lui 1962, — ne relatează vicepreședintele G. V. Pricop. E-al cincilea an de cînd e la noi. Întrebați-l, de pildă, pe un gospodar mai în etate, cum e G. Florea de la brigada a noua, că avem șaisprezece brigăzi, să vă istorisească el toată pătărania. „Nu se face popușoi pe tarlăua ceca, tovarășe președinte, unde spuneți dumneavoastră, cît îi lumea”, zicea neîncercător omul cunoscînd din vechimi că pe acolo pămîntul era aleit peste poate. Și uite, bine îngrășat și in-

grijit, terenul acela a produs peste trei tone de porumb boabe la hectar, aproape dublu față de prevederi!

Desigur, o astfel de reușită, ca și destule altele ce trebuie menționate, ilustrează o anume hărnicie și pricepere din partea membrilor cooperatori și a conducerii acestei unități. Raportate la statisticile anului 1962, cînd s-a întemeiat cooperativa, graficele și tabelele afișate la sediul unității scot în relief sporuri din ce în ce mai remarcabile la recoltele de griu, de porumb, de floarea soarelui, de sfeclă etc., în acest an înregistrîndu-se o producție de sfeclă de zahăr fără precedent pe tarlalele din Războieni și Gănești. E explicabil astfel de ce datorită unor izbînzici ca acestea și ca altele, de la un fond de bază de un milion nouă sute douăzeci mii lei s-a ajuns numai în cîțiva ani la un fond de bază de peste șapte milioane și jumătate lei. Progresele înregistrate treptat la principalele culturi, ca și acumulările bănești cîștigate n-au venit dăruite dintr-un legendar corn al abundenței revărsat peste întinsoarea cîmpurilor, ci sînt, de bună seamă, rezultate obținute în practica unei agriculturi științifice. Firește, ar trebui evidențiate, între altele, eforturile celor peste două sute cincizeci de destoinici cooperatori care și-au dat și-și dau întreaga lor silință la cursurile de învățămînt agro-

zotehnic ca, de pildă, C. Mitocaru, V. Matei, N. Caciuc, N. Ciobanu și alții, s-ar cuveni pomenită buna organizare în aplicarea stimulatorie a retribuției suplimentare la culturile cerealiere și la plantele tehnice ca și la creșterea animalelor, ar merita amintite construcțiile trainice ridicate pentru adăpostirea celor 983 vaci și 2 300 oi, clădirile nou înălțate.

— Pe mine mă interesează, în permanentă, toate, și zi și noapte! ne-a mărturisit inginerul Pavel Constantin, președintele cooperativei, pe care, în fine, l-am întîlnit într-un tîrziu. Și griu, și superfosfați, și laborator, și electrificarea de la Gănești, și Prigoreni și clubul cu televizorul de la Buzna, și presa literară, și ziarele, și grădinița, și avansurile lunare, și tot.

Nalt și subțiratic la trup, dar plin de vigoare, veșnic în neastîmpăr și dotat cu iscusință și luciditate, îndrăgostit de tot ceea ce ține de profesia sa și plăcîndu-i să cutreiere, cu visul și cu fapta, cuprinsurile cooperativei, președintele din Tirgu-Frumos nu-i omul să stea lipsă, închis între patru pereți ai biroului. În cel de-al cincilea an de cînd se găsește aici, el e mereu printre oameni, iar aceștia îl răsplătesc cu încrederea lor.

ION ISTRATI

**1600
DE
MESENI**

ION COȚOI
correspondent

La Sintana, raionul Criș, s-au făcut din timp toate pregătirile pentru ca cei 1 600 de membri ai cooperativei agricole de producție „Viață nouă” — români, germani și maghiari — să sărbătorească împreună revelionul la căminul cultural și în sala de festivități a C.A.P.

Inchinând un pahar în cinstea mesenilor Eroul Muncii Socialiste Gheorghe Goina, președintele cooperativei agricole, va aminti în toastul său succesele obținute în 1966 de harnicii membri ai acestei unități. Producțiile medii la hectar au fost bune: 2 463 kg de griu, 2 746 kg de porumb boabe, 3 626 kg de orz și 29 000 kg de sfeclă de zahăr. Fondul de bază a ajuns la nu mai puțin de 20 milioane lei.

Pentru consolidarea acestor succese, pentru obținerea altora și mai mari în anul 1967, vor ridica paharul toți mesenii. Cooperatorilor frunțași, mai ales celor din brigăzile conduse de Gligor Teodor și de Aurel Miu, brigada artistică de agitație le-a pregătit cintece și stihuri.

Iată o urare adresată unei tinere cooperatoare agricole:

Anul nou să-ți vină
Floare de lumină,
Să-ți aducă-n prag,
Tot ce ți-i mai drag.

**ÎNTR
BEGA ȘI
TIMIȘ**

Ing. IOAN IUGA
vicepreședinte al Uniunii raionale
C.A.P. Timișoara

RECENSĂMÎNTUL ANIMALELOR DOMESTICE

Așa după cum s-a anunțat, la 3 ianuarie va începe recensământul animalelor domestice din țara noastră la speciile: bovine, porcine, ovine, caprine, cabaline, iepuri de casă, păsări și familii de albine.

Care este scopul recensământului și cum se va face înregistrarea animalelor?

Această acțiune este de mare însemnătate având în vedere importanța pe care o prezintă ramura creșterii animalelor în producția agricolă. Înregistrarea efectivelor de animale pe specii și la toate categoriile de gospodării, atât la sate cât și la orașe, e necesară pentru obținerea de date exacte asupra numărului și structurii septelului la un moment dat. Datele obținute vor sluji la fundamentarea științifică a planurilor anuale și de perspectivă în vederea dezvoltării creșterii animalelor. Se știe că una din problemele esențiale ce se urmărește este îmbunătățirea raselor, a creșterii productivității animalelor. Și în această privință recensământul animalelor de la 3 ianuarie va oferi informații importante pe baza cărora se va cunoaște atât numărul și structura efectivului de animale cât și situația pe regiuni, raioane și sate astfel încât să se poată lua măsuri concrete în vederea ex-

tinderii raselor de mare productivitate în funcție de condițiile din fiecare regiune și raion, se vor putea lua măsuri de asigurare a bazei furajare și de reproducție.

Recensământul animalelor se va face în același timp în toate comunele și orașele din țară de către comisiile anume constituite. În comunele rurale se vor înregistra toate gospodăriile indiferent dacă au sau nu animale, iar la orașe se vor înregistra numai gospodăriile (curțile) care au animale din speciile amintite.

Important de știut este faptul că deși înregistrarea animalelor va dura mai multe zile, adică de la 3 la 10 ianuarie, în formularele de recensământ va fi trecută situația existentă la 3 ianuarie, ora 8 dimineața. Această precizare este impusă de faptul că în intervalul de înregistrare au loc schimbări ca: fătări, mortalități, vânzări-cumpărări etc.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor de recensământ fiecare gospodar este îndemnat să dea tot ajutorul comisiilor de recensământ în munca lor.

Am bogat pentru bătănenii dintre Bega și Timiș, 1966 predă ștafeta în satele raionului Timișoara într-un cadru sărbătoresc, cinstit cum se cuvine.

De la un capăt la altul al raionului, prilej de trecere în revistă a succeselelor dobândite, planuri pentru anul ce începe, revelionul reunește marea familie a cooperatorilor din Jimbolia, Cărpiniș, Cenei, Dinaș, Sinmartinul Sîrbesc și alte comune, la petrecere și voie bună așa cum în anul trecut s-au înfrățit în muncă.

La Dinaș și Sinmartinul Sîrbesc, tamburașii cheamă la joc băieți și fete, tineri și bătrâni să încingă aprigele hore.

Crescătorii de animale din Dinaș de bunăseamă că se gândesc cum să depășească sporul de 1 000 gr la îngrășarea taurinelor realizat în 1966, legumicultorii din Sinmartinul Sîrbesc cinstesc cu un pahar de vin cele peste 75 000 lei venit pe hectarul de roșii și mai cinstesc rezultatele deosebit de bune din cultura mare.

Infrățiti în muncă, joc și voie bună, la Jimbolia petrec revelionul români, germani, maghiari. Hora, sirba se întrec cu polca și ceardașul, aceleași mâini care au făcut să crească recolte de porumb de 5 000 kg la hectar se string în vestita periniță, ciocnesc pahare în sălile restaurantului din orașul cooperatoarelor.

La Stamura Română, petrecerea revelionului e un prilej de reînviere a tradițiilor străbune, plugușorul e la loc de cinste, în stihul său face trecerea în revistă a succeselelor anului 1966 și urează cooperatoarelor din sectorul vegetal să se ridice pe anul 1967 la nivelul celor din zootehnie.

Peste tot, în satele raionului, se petrece ca de altfel și la Timișoara unde și-au dat întâlnire pentru această sărbătoare activiștii ai Uniunii raionale, sfatului popular, președinții de cooperative agricole, lucrători din cooperative și alți oameni care muncesc la sate.

Mulți cooperatoare din raionul nostru sărbătoresc revelionul în casele de odihnă de pe Valea Cernei, unde cooperativele agricole și-au construit vile.

În pragul anului nou, președinții vestiți pe meleagurile noastre ca Rai-cov Radivoi, Hoța Petru, Drăgoi Pavel, Mezin Nicolae și alții închină pahare în cinstea gospodarilor și muncii creatoare de pe ogoarele raionului.

În această noapte, gindurile parcă prind aripi, visurile devin mai îndrăznețe, aici la Timișoara cei aleși să conducă treburile agriculturii cooperativizate se gândesc cum vor arăta obiectivele realizate cu sprijinul U.R.C.A.P., fabrica intercooperatistă de furaje combinate, garajul de reparații auto, cum va fi pus pe picioare un combinat avicol proprietatea cooperativelor din raion etc.

Se făuresc planuri care în 1967 vor deveni realități. Un obicei, o realitate ce a devenit posibilă în anii noștri. Și mulți au acest obicei și socotim că-i bun, fiindcă în noaptea asta săteanul nu mai toarnă plumb topit în cana cu apă ca să-și ghicească viitorul, ci vede viitorul înscris în planurile cooperativelor pe care adunările generale le vor aproba în săptămânile viitoare.

În această noapte mulți gândesc cum să facă Cîmpia Banatului mai roditoare, cum să scoată roade mai bogate ca fericirea să fie mai deplină.

Și dacă în zori, ulițele satului par mai luminate de voia bună, este în aceasta un omagiu adus muncii unui an întreg, un bun venit lui '67, an al năzuințelor, an al îndeplinirii altor visuri înaripate.

OBICEIURI DE

Prof. MIHAI POP

Obiceiul de a saluta cu mare bucurie venirea Anului nou, de a-l sărbători cu urări, cîntece și jocuri, este străvechi la poporul nostru ca și la toate popoarele Europei.

Sărbătoarea populară a venirii noului an se întindea în cadrul obiceiurilor tradiționale pe un răstimp de douăsprezece zile care marcau, prin diferite rituri, trecerea de la anul vechi la Anul nou. Data Anului nou ca moment culminant al trecerii a oscilat mai cu seamă în evul mediu, între 25 decembrie și 6 ianuarie și abia de la 1691 a fost fixată la 1 ianuarie.

Anul nou este încă și astăzi la noi cea mai mare și cea mai bogată sărbătoare populară. Prăznuim trecerea de la anul vechi la Anul nou într-o atmosferă de optimism și veselie cu belșug și bucurie prevestitoare de bine și cu mari petreceri ce cuprind în repertoriul lor colindele propriu-zise și colindele de copii, urări de belșug și recoltă bogată cu plugușorul și buhaiul, urarea cu sorcova, zorile sau zăuritul, vasilca, turca, bourița, cerbul, brezaia, capra, cerbuțul, cămila, malanca, măștile, jocurile de păpuși, dansul călușilor sau al bumbierilor, călușul și, în sfîrșit, cîntecele de stea, izozii și teatrul popular cu tematică haiducească.

La țară, la sărbătoarea Anului nou ia parte întreaga colectivitate chiar dacă de colindat colindă efectiv numai copiii, flăcăii, bărbații pînă la o anumită vîrstă și lăutarii și numai în unele

locuri fetele, mai rar femeile și fetele și flăcăii împreună; cu steaua merg numai copiii, iar jocurile cu măști și celelalte manifestări mimice ori teatrale sînt făcute de obicei de tineri.

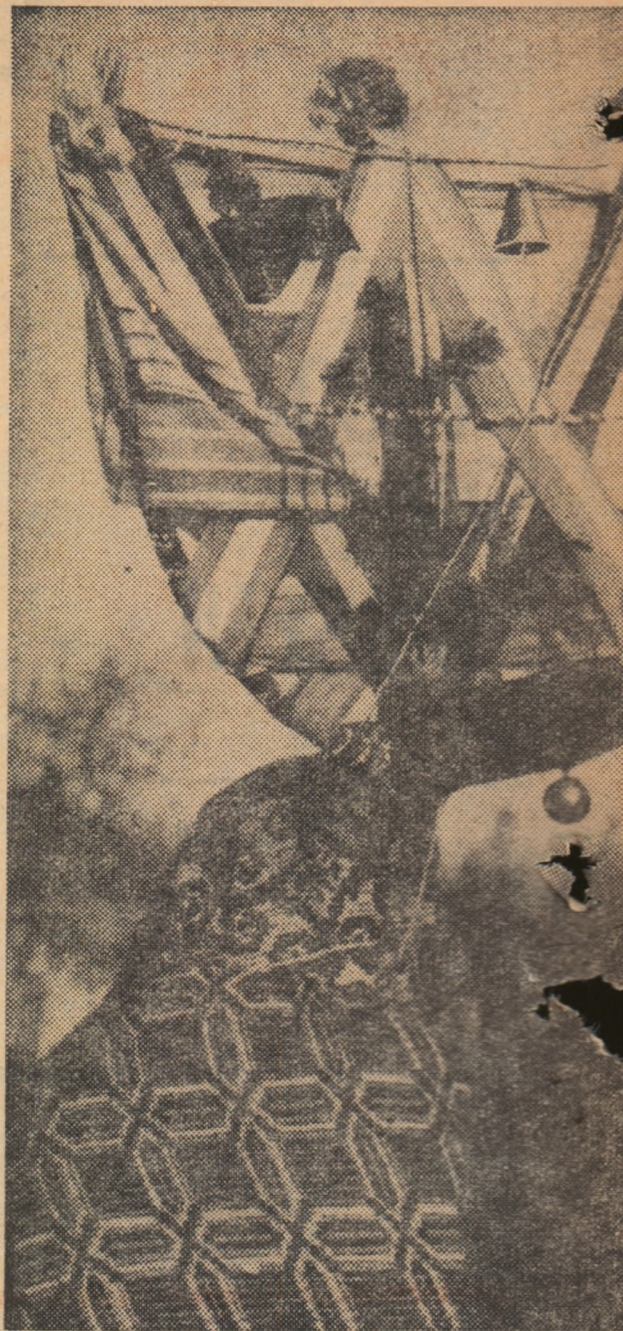
Tradiția obiceiurilor de Anul nou cere ca flăcăii care colindă, urează cu plugușorul sau buhaiul, sau fac jocurile cu măști, să se umească în cete. Ceta se constituie după o rînduială tradițională, are o ierarhie proprie, rigorile ei bine stabilite, un conducător și un mediu. Ea stăpînește în desfășurarea obiceiurilor legate de schimbarea anului, întreaga viață a satului. Pe lângă colindat, plugușor, buhai, jocuri cu măști etc., cărora le dă întreaga solemnitate tradițională, ceta organizează petreceri cu miicare, băutură și joc, la care participă și fetele și părinții, și care, sub perspectiva cișlegilor, juruite căsătoriilor nu sînt indiferente celor cu grijă pentru prosperitatea neamurilor și a colectivității. Intrînd în ceta, tînărul trece în rîndul flăcăilor.

În timpul premergător sărbătorilor, flăcăii din ceta deprind, în reuniuni organizate, practica ritului. Ceta are deci un rol important în păstrarea și transmiterea tradiției. Învățarea repertoriului de colinde, a urărilor cu plugușorul sau a teatrului cu tematică haiducească, se face prin repetiții colective regulate.

Colindatul, în desfășurarea lui tradițională bine păstrată, fără să fie teatru popular propriu-zis, este totuși un mare

spectacol. Se colindă în tot satul. Ceta pornește pe stradă în cîntece de cimpoi sau de fluier, mai nou de vioară, clarinet ori torogoată, în bătaie de dubă și în strigături. În fiecare casă se întrebă întii dacă se primește colinda, apoi se cîntă la ușă sau la fereastră, ca un fel de prolog, colinda care vestește sărbătoarea. În casă se colindă, colinda gospodarului, colinda cea mare, și apoi din inițiativa cetei sau la cerere alte două-trei colinde, pentru ceilalți membri ai familiei. Colindele românești tradiționale au în cea mai mare parte tematică laică, ele descriu străvechi obiceiuri de Anul nou și păstrează astfel, sub formă poetică, amintirea lor sau prin măiestrite alegorii în care se vorbește despre căsătorii fericite, despre gospodari harnici, despre nunți minunate, despre faptele vitejești ale flăcăului și despre frumusețea fetelor, urează viață fericită și „spor în toate” celor cărora se adresează.

Colindătorii sînt așteptați cu darurile pe masă, colaci, în unele locuri făcuți după străvechea rînduială rituală și frumos împodobiți, carne afumată, cîrnați, rachiu sau vin, fuior și uneori și bani. După terminarea colindelor se urează pentru fiecare dar în parte și apoi se mulțumește gazdelor prin formule tradiționale. În unele regiuni se dansează la casele cu fete sau acolo unde este loc mai mult și vin fetele din vecini ca să întîmpine pe colindători. În cîteva sate din Transilvania, în

PATRIEI

Voci grave mă-mpresoară.

Parcă vin
mari despletiri de fluvii de lumini...
Se schimbă fața timpului — devin
privirile
imbrățișări

de tineri ani.

Cuprînd
sub arcul lor străfulgerat
Ca pe-o lumină,

patria grădină.

E-un adevăr de foc

ce-a generat

înlăcărarea vie cu-a soarelui vecină.

Am demolat întunecatul nopții zid
pe viață așternut

ca o pecete

și am sorbit,

sub steagul de partid,

din cupa revoluției

puteri inaripate.

Am vindecat vechi răni

și i-am închis

tristeții calea-n cîntecele noastre.

În ritmul nou

de vremi de vis,

străbăteam spațiul legendar

al zborului spre astre.

Și steagul

ca și focul

purpurii

din jertfele în pinza lui țesute,

incolonați

ne cheamă-n marșul viu

să cucerim noi zări,

zări comuniste.

Și patria

patetică

de azi,

ca Dunărea

călătorind spre mare

și ca Bucegii

din cununii de brazi,

să se îmbrace-n cîntece

și-n soare.

VICTORIA CARANFIL

CU BUHAI

DATINI

GABRIEL MANOLESCU
lector universitar

Dintre manifestările îndătinat la români, de Anul nou, cele mai importante sînt Plugușorul, Sorcova, Semănatul, Capra, Călușii, Vasilca, alături de care stau și producțiile de teatru haiducesc (mai răspîndite în Moldova) și Constandinul (piesă de teatru popular din Maramureș), dar acestea din urmă sînt mai noi. Ne vom opri asupra tilcului primelor trei.

Sorcova este în mod vădit o moștenire de la romani. E locul aci, înții de toate, să spunem că la romani sărbătoarea Anului nou era ținută cu mare fast, în această zi toate instituțiile publice întrerupîndu-și activitatea, suspendîndu-se judecățile și oamenii urîndu-și sănătate și fericire ca și azi. Important este, însă, că pentru urări se foloseau și ramurile de laur. Evident, obiceiul e foarte vechi, datînd încă din vremea cînd anul începea la 1 martie, deoarece la început se foloseau ramuri înflorite, care nu puteau fi aduse de pe cîmp decît primăvara. Cu timpul, locul acestora l-au luat ramurile împodobite artificial. Așa și la români, mai cu seamă la cei din Muntenia, se împodobeau mai demult ramuri de măr, de păr și de trandafir.

Obiceiul are la bază vechea credință în puterea magică a cuvîntului, întărită și de credința că prin atîngere (e vorba de așa-numita magie prin contact) se transmite celui atîns

o anumită însușire, știu că, în timp ce u ating pe umăr cu s rat.

Semănatul constă prin case, de către ce le, a unor boabe de de secară (pe care traistă). Vechea cre baza obiceiului este a covă, numai că aci lui este, pasămite, numita magie imita nalogie, adică așa cu boabele prin casă, în cele patru puncte c va revărșă și bogăti pra gospodăriei celu

Cît privește Pluguș vorbește despre Băc Troian) ne amintest ratului Traian, indic mare vechime a ob putem considera că dintr-o perioadă în incheierii procesului porului român (în ca păratului era mai p moria poporului), ap ne conduc mai mu primul rînd, avem în tru zugrăvirea eroilo zentate în orația Plu losesec procedeele spe timpul fantastic (s „Să răsără / Pină-n „La lună / La săptă

ANUL NOU

noaptea de Anul nou, la ora 12, ceata urcă în turnul bisericii și colindă în cele patru părți ale lumii.

Acest mare și impresionant obicei cuprinde întreaga comunitate și durează mai multe zile și se leagă în repertoriul sărbătorilor de iarnă cu manifestările de teatru popular propriu-zis cu jocurile cu măști: turca, bourița, cerbul, brezaia, capra, cerbuțul, cămila, malanca, măștiie și teatrul de păpuși și cu teatrul popular cu tematică haiducească.

Turca, numită în jurul Sibiului boarță și în alte părți ale Transilvaniei cerbuț, este o mască de animal, de cerb sau poate și de bou, cu nelipsitul bot de lemn ce clămpăne acționat cu o sfoară de omul care o poartă și stă ascuns sub covorul sau fața de masă care îl acoperă. Omul se sprijină de botul care susține capul turcei cu două coarne frumos împodobite cu panglici, bete și clopoței.

Brezaia se joacă în Muntenia. Are un cap de capră, vulpe, barză sau cocor. Este însoțită de moșul care poartă cirpa cu cenușă, de babă și de alte personaje mascate. Se prezintă diferite scene comice. Moșul este îmbrăcat cu un covor întors pe dos sau cu o piele de capră, are o mască pe față, barbă, căciulă țuguiată și cocoașă, poartă pînteni, clopoței și tălângi.

Cămila apare mai cu seamă în satele din sudul Olteniei și Munteniei. Masca de cămilă, cunoscută și din unele

jocuri populare turcești, este deosebit de frecventă la grecii de astăzi.

Jocurile cu măști din Moldova au ca punct central caprele cu un bot de lemn clămpănit ca și la turcă și brezaia cu coarne mult mai mici. Caprele sînt acoperite cu o velință și sînt mai puțin împodobite decît turca și brezaia. În aceeași ceată pot să fie mai multe capre. Alături de capră, ceata poate avea următoarele măști de animale: ursul, lupul, vulpea, cocorul, cocoșul, păunul și calul, iar ca personaje moșul, baba, mireasa, ciobanul, dracul, popa, doctorul, ofițerul, marinarul etc. Caprele și ursul dansează cu multă virtuozitate dansuri grotești, iar personajele mascate prezintă diferite scene comice tradiționale, de cele mai multe ori cu aluzii clare la actualitate sau chiar actualizate în întregime.

În diferite regiuni ale țării personajele mascate sau cu fața înnegrită cu funingine, îmbrăcate urit, purtînd tălângi și uneori coifuri și avînd în mină bice sau harapnice, apar alături de irozi, de buhai sau chiar de colindători și poartă numele de matahale, draci, obrăzari ori chiar mascați. În cadrul jocurilor de Anul nou, măștile apar deci cum am văzut de multe ori în imbinări diverse. Ele trăiesc încă cu multă vigoare în foarte multe regiuni în chip de străvechi forme de teatru popular. Satele păstrează în tradiția lor folclorică și reinvie pe fiecare an, tur-

cile, brezaiele, caprele și plugușoarele străvechi și cunoaștem chiar mai multe locuri unde jocurile cu măști au fost reluate după ce nu se mai jucaseră de mulți ani. În satele mai mari se fac de obicei mai multe cete. Așa, de pildă, la Săcalul de Pădure, raionul Reghin, s-au făcut, acum cîțiva ani, patru turci deodată.

Teatrul popular cu tematică haiducească se suprapune peste un vechi teatru popular cu măști sau se imbină în obiceiurile de Anul nou, precum se imbină în Moldova cu plugușorul, cu buharul.

Poporul nostru păstrează și astăzi cu dragoste aceste obiceiuri tradiționale. O dată cu dezvoltarea unei noi conștiințe sociale el tinde să elimine din cadrul lor toate elementele unei mentalități superstițioase și suprapunerile bisericesti lîrzii, biblice. Păstrînd sensul străvechi autentic popular de manifestări de bucurie pentru anul ce vine, de urare de belșug, de sănătate și propășire, el caută să-l înnoiască potrivit vremurilor noi, să dea străvechii sărbători populare rosturi noi, potrivite cu gîndurile și năzuințele lui de astăzi, cu dezvoltarea economică și socială a țării.

Noul semn de sărbătoare a bucuriei, cu optimismul ei profund, cu încrederea în viitor și cu dorința de a-l făuri prin muncă, izvorînd nemijlocit din tradiția bogată a folclorului nostru, asigură sărbătorilor Anului nou o nouă înflorire în patria noastră liberă.

SORCOVA

După datini cu urări,
Ce-și au veacu-n depărtări,
Țară, slova strămoșească
Vine să te sorcovească!

Ea ți-aduce-o adiere
Care face cîntul miere,
Murmurul izvoarelor
Șoaptele ponoarelor
Freamătul pădurilor
Zimbetul răsurilor.

Sorcova, întru urare,
Țara mea cum nu-i sub soare
Altă țară mai mănoasă,
Mai iubită și frumoasă:

Să înalți, să-ntinerești
Plaiurile românești,
Să dai zbor poporului,
Aripi viitorului
Și necontenit să sui
Treptele mileniului.

Sorcova,
Vesela,
Să trăiești,
Să înflorești,
Ca un măr,
Ca un păr,
Ca un fir
De trandafir...

VIRGIL CARIANOPOL

URARE

Carpații mei cu stea în pisc,
Țara mea — cîmpie lină,
Gindu-mi suie, obelisc,
Pe-o ninsă, fragedă lumină,
Ca să vă laud chip și har
Și vremi și cîntecele — salbă,
Cînd Noul An se-anunță iar
Cu clinchet alb de noapte albă.

De mai ales frumoasa frunte
A ogului — cînstire ei!
Ea luminează șes și munte
Și brazda-ntoarsă de condei;
Oțel și piatră se cunună
Sub semnul ei adînc și-nalt,
Ea leagă țărmi împreună
De la un veac la celălalt.

Paharul dulce clătinat
Ridică-l dar, An Nou stăpîne,
Și bea-l cu noi îndătinat
Spre slava Patriei Române:
Belșug de roade să rodească,
De fapte mari, de vis și zbor,
Și pe lăuta strămoșească,
Să joace-un cîntec viitor!

EUGEN FRUNZĂ

MASCĂ DE ANUL NOU

copt, / Răscopt, / În pai ca trestia, / În spic ca vrabia / În grăunț ca mazărea..."). Boii, dar mai ales caii, au și ei puteri fantastice. În al doilea rînd, ținem seama de faptul că agricultorul căruia i se urează este căpetenia unei mulțimi de „nepoți și nepotele”, de „fini și vecini”, amănunt ce ne introduce în perioada obștei sătești, dinaintea fărîmîțării feudale a avutului obștesc.

Putem crede, chiar, că Plugușorul s-a născut din practica muncii agricole, constituind cu adevărat un mic tratat agrotehnic, în care sînt descrise toate muncile agricole, de la arat și semănat, pînă la coacerea pîinii celei noi — abia mai tirziu rămînînd o simplă orație.

Faptul că la realizarea acestei manifestări folclorice participă un grup mai masiv de flăcăi și că orația e însoțită de pocnete de bici sau de harapnic și de „mugetul” buhaiului, face din Plugușor cel mai spectaculos și îndrăgit obicei de Anul nou. Iar frumusețea artistică a orației a inspirat și continuă să inspire pe mulți creatori de texte pentru mișcarea noastră artistică de amatori. Ei toarnă în „tiparele” acestei orații mărturii despre munca și viața gospodariilor zilelor noastre, de la orașe și sate, vorbind despre împlinirile lor și aducînd urări pentru noi realizări, cu conștiința că acestea vor fi în mod sigur împlănite.

meleaguri hunedorene

IRIMIE STRAUȚ

Munți la sud pe sute de kilometri pătrați, munți la nord pe alte sute de kilometri. Nume izvorite din legende și balade: Șurianu, Paring, Vilcan, Retezat, Zarandul. Dinspre piscurile pierdute în nori coboară spre centrul regiunii ca într-un uriaș amfiteatru, în trepte, urmând șirurile apelor, dealurile, turme de zimbri pașnici veniți în întinderea cimpiei transilvănene să se adape la malurile Mureșului.

Pe aici pământul a fost trezit de plug de milenii și, dacă-l izbești, răsună și cîntă ca minunea unui ulcior ars în cuptoarele olarilor din obirșia Zarandului. Pe aici pământul a fost sfințit de pașii strămoșilor noștri, martorii genezei poporului român; glia tresaltă și se înfioară la amintirea rîurilor de lacrimi și sînge care au răscolit-o și au pîrjolit-o în atîtea rînduri.

Călătorul pășește cu sfială pe urmele drumurilor milenare ale romanilor care au tăiat pieptis, la aproape 2 000 metri altitudine, pasul alpin Vilcan pătrunzînd spre cîtelele vitejilor daci conduși de legendarul Decebal. Și acum mai răsună în munții Orăștiei, între zidurile fostelor cetăți dacice de la Sarmisegetusa, Grădiște, Costești, Piatra Roșie sau Blidaru, luptele vitejilor care au preferat moartea glorioasă robiei înositoare. Ascultați mărturiile celor trei porți ale puternicei cetăți de la Alba Iulia, prin care și-a făcut intrarea triumfală Mihai Viteazul. Tot aici, în fostul Apulum, a avut loc, pe Dealul Furcilor, martiriul lui Horia, Cloșca și Crișan, — temuții conducători moți ai țaranilor iobagi ridicați pentru dreptate și libertate în marea răscoală din 1784 — 1785. Așa cum la Țebea, lângă Brad, go-runul Crăișorului de unde s-a pornit pîrjolul a rămas o vie mărturie pînă azi a acelor răscolitoare vremuri, sub coroana lui aflîndu-și odihna de veci, între două tunuri de cireș, alt mare moț — Avram Iancu, unul din conducătorii revoluției din 1848 din Transilvania.

Oamenii acestor locuri, agricultori sau păstori, mineri sau făurari, și-au creat caractere luminoase ca natura înconjurătoare, curate ca aurul și argintul smuls de ei măruntaielor pămîntului, tari ca oțelul turnat în cuptoare, de neclintit ca munții din jur.

Natura a fost nespuse de darnică cu plaiurile hunedorene. Munții sînt îmbrăcați în păduri seculare, puternice zone forestiere. Bogăția grînelor de pe valea Mureșului, roadele livezilor Orăștiei sau Iliei, vinurile podgorenilor din raionul Alba, vitele de rasă ale cooperativelor de pe valea Sebeșului sau din Țara Zarandului sînt vestite în întreaga țară. Iar adîncurile pămîntului sînt adevărate filoane ale abundenței. Aproape treizeci de elemente din tabelul lui Mendeleev le întîlnim pe harta bogățiilor sale subpămîntene. Dintre acestea duc faima regiunii zăcămintele din triunghiul aurifer Brad, — Zlatna-Săcărîmb, exploatate încă de pe timpul romanilor, mineralele din „munții de fier” Poiana Ruscă, piinea furnale-

lor și oțelărilor de la Hunedoara și Călan, și cărbunele cocsificabil al Văii Jiului, care reprezintă 72 la sută din întreaga producție a țării.

Deși redusă ca întindere, suprafața totală a regiunii fiind doar de 11 000 kilometri pătrați, Hunedoara ocupă un loc de frunte în economia țării.

Ogoarele, livezile și pășunile, rodesc sub semnul luminii și bunăstării. Din Geoagiu, vechea Gemisara, se răspîndesc în toate gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole de producție roadele studiului cercetătorilor stațiunii experimentale înființată aici în anii socialismului. Soiuri noi de grîne rodesc pe valea Mureșului în satele milionare, ale urmașilor lui Ion Budai-Deleanu, Aurel Vlaicu sau Lucian Blaga, la Pricaz, Vinerea sau Daia Română. Pe aracii viilor bălgrădene sporesc medaliile de aur și argint cîștigate de vinurile podgorenilor la diverse concursuri internaționale. Cunoscuți în țară sînt crescătorii de vite din Apoldul de Sus, Girbova sau Miercurea, care au izbutit să obțină anual între 3 000—5 000 litri de lapte pe cap de vacă furajată, dar rezultate la fel de frumoase au și cei din pitoreștile raioane ale Iliei, Bradului sau Țării Hațegului, în același timp buni pomicultori.

„Frumos e Ardealul fără măsură, dar în el mai frumos este acest colț care din vechi și pînă astăzi se cheamă Țara Hațegului... Ea intrunește în sine tot ceea ce Ardealul are mai bun și mai frumos...” spunea odinioară Ion Pop Reteganul. Azi însă aceste vorbe sînt valabile pentru întreaga regiune, căreia oamenii socialismului i-au dat un spor de frumusețe prin priceperea și hărnicia muncii lor libere.

Oriunde ți-ai conduce pașii — printre țararii cooperatori de pe valea Mureșului, însoțit de duduțul tractoarelor sau combinelor, urmărind cîntecul ferăstraiei mecanice printre tăietorii de lemne din munții

Sebeșului sau de pe valea Feneșului, ascultînd tranzistoarele oierilor de pe pășunile alpine din Paring sau Retezat, călătorînd prin subterane cu trenulețele minuscule la minierii Văii Jiului sau ai Țării de Piatră — peste tot te va întovărăși însă clocotul inimii de foc a regiunii, imaginea orașului de la care și-a împrumutat și numele. Economia socialistă a întregii țări, dezvoltarea sa impetuoasă din ultimele două decenii, sub conducerea parti-

dului comunistilor, ar fi de neconceput fără Hunedoara. Zecile de mii de hunedoreni se mîndresc cu orașul oțelului, crescut în anii socialismului ca un uriaș din basme dintr-un tîrguleț cu cîteva mii de locuitori. Fosta reședință a voievozilor huniazi este simbolul dezvoltării întregii regiuni din ultimii ani. În același ritm au crescut majoritatea satelor și orașelor hunedorene. În același ritm au crescut și așezările minerilor din Deva, Brad, Săcărîmb sau Zlatna, din Ghelar și Teliuc. S-a schimbat fața fostei „văi a plîngerii” cum era denumită, înainte de 23 August, Valea Jiului; s-au deschis noi mine, s-a construit marea termocentrală de la Paroșeni și preparăția de cărbuni din Corolești, precum și alte noi obiective industriale. Această a făcut ca în prezent cinci așezări miniere să fie ridicate la rangul de oraș, după ce în trecut doar mohoritul Petroșeni era socotit așezare urbană, fără a avea însă decît un modest rol administrativ. Azi Petroșeni s-au transformat într-un puternic centru economic și cultural-științific. Teatrul de stat, Institutul de mine, Școala populară de artă și Școala de muzică, Muzeul și Institutul de cercetări miniere, Casa de cultură, iată doar cîteva dintre instituțiile mai importante înființate în ultimele decenii.

Cultura și știința au pătruns ca un atribut firesc al socialismului în satele și orașele hunedorene. La Deva își desfășoară activitatea un Institut pedagogic (doar de doi ani înființat) muzeul regional și teatrul de estradă. La Alba Iulia se află biblioteca Batthyaneum vestită pentru manuscrisele și tipăriturile sale unice. Activitatea artistică de amatori se desfășoară de către 473 echipe de teatru, 370 coruri, 430 echipe de dansuri și peste 300 brigăzi artistice de agitație. O formație folclorică hunedoreană a obținut o înaltă distincție la Festivalul Internațional de Folclor de la Cairo. Ca și în munca cotidiană în cîntecele și jocurile acestor oameni întîlnim elemente care nu se pot înscrie nici într-un tabel mendeleevian. Geneza lor se află înscrisă pe tablele de aramă ale veacului nostru, expresie a efortului colectiv depus pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor primului an din Directivele celui de al IX-lea Congres al P.C.R. Și oamenii muncii de pe întinsul regiunii Hunedoara răspund prompt la efortul unanim al țării, care s-a înălțat pe acea treaptă a conștiinței socialismului, de unde roadele muncii poporului nostru le profilează mereu în față un țel înalt, un ideal măreț; sînt oameni care poartă în inimi fiorul roșu din vilvătăile furnalelor și oțelărilor Călanului sau Hunedoarei, nuntit cu soarele galben de pe ogoarele văilor Mureșului, Ampoiului sau Streiului și cu seninul din albastrul cerului liber, păstrat în privirile celor care zilnic aduc la ziuă lumina din străfundul minelor hunedorene.

ȚARĂ,
MÎNDRĂ
ȚARĂ

(Urmare din pag. 1)

Bicazului și minerii de la Leșul Ursului — Ostra, iar din Ișalnița, din Craiova, din Suceava, din Valea Jiului, din Făgăraș, de pretutindeni, urcă în văzduh cifrele ca niște uriașe stoluri de porumbei sau pescăruși sărbătorînd acești ani de aur înflorînd sub luceafăr.

Și iată — răsărind de sub zăpezi — șesurile înfrățite, cu foșnetul larg al holdelor din vară și din celelalte veri, cu pîinea și cu vinul, cu mierea și cu cașul dulce, cu strugurii purtînd lumina soarelui în boabe, cu sarea pămîntului și cetina cu miros de azur și de fragă, cu mîinile și frunțile meșterilor de rod, strălucînd senine în lumină.

Risipim în toate, cîntecele și culorile curcubeului și viersuim mîndri: „Am o țară ca o floare cu sute, cu mii de petale multicolore, cu lujerul viguros, crescînd din munca și din setea noastră de creație”. Am zugrăvit cu frumusețea ei și pîinea, și vinul, și mierea, și strugurii. Am reinviat cîntecul bătrînesc, de dor și de vitejie și l-am așezat alături de cîntecul unanim de bucurie al patriei de astăzi. Și gîndul cutezător spre înălțimi și adîncuri e și el oaspete la zîna ta de feciorelnică vîrstă, Republică a mîndriilor noastre; e și în oțel, și în spic, și în bucurie, și în frumusețea care a umplut pămîntul românesc cu gurile de rai ale timpului nostru.

Te sărbătorim, țară a stelelor și a munților, de faptă și de omenie socialistă, noi oamenii care am luptat și am sîngerat cu privirile în zarea ta, cei ce am venit sub flamura ta după aceea, an de an, împlinîndu-ne destinele sub lumina ta. Iată-ne: constructori de mașini nebaneuite, oțelari, muncitori, ostași, ingineri și poeți ai metalelor și ai pămîntului, meșteri ai holdelor și ai barajelor de cer răsturnat în ape și în lumini, bărbați și femei ai Republicii Socialiste România, faurii a tot ce avem și vom avea, a tot ce am visat și vom visa, a tot ce am cutezat și vom cuteza. Te sărbătorim, țară a eroismului comunist creator, cu toate darurile de și mai frumos, de și mai înalt, de și mai strălucitor, de și mai bogat, deschise spre anii ce vin. Partidul Comunist Român a plămădit în tine visul de țară dreaptă, a tuturor, venind din vechimi și străvechimi. În popasurile de sărbătoare ale fiecărui an, citim în zarea ta bățăile și biruințele noastre pașnice de mîine. Partidul comunist le culege din dorințele și cutezanțele noastre și le dă chip. Noi le dăm împlinirea și conștiința timpului nostru. O, ce uriașă va fi pădurea de furnale, de sonde, de coșuri, de retorte și de conducte, de construcții de beton și de cleștar cu care îți vom sărbători fiecare vîrstă, Republica veșnicei noastre tinereți! Și cît de bogate și de înmiresmate vor fi șesurile sub aurul soarelui tău generos, și cît de fericite vor fi mîinile și conștiințele noastre de ceea ce vor clădi și vor visa!...

„Generațiile de mîine vor putea spune cu recunoștință: înaintașii noștri au făcut totul pentru a asigura poporului o viață îmbelșugată și fericită, au făurit o țară liberă, independentă și prosperă”.

Aceste cuvinte ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R., sînt un cald omagiu adus muncii noastre, dar și o prefață la anii ce vin, la anii noștri și ai tăi, Republică Socialistă România, bucuria tuturor generațiilor, mîndria istoriei demne și glorioase a pămîntului românesc.

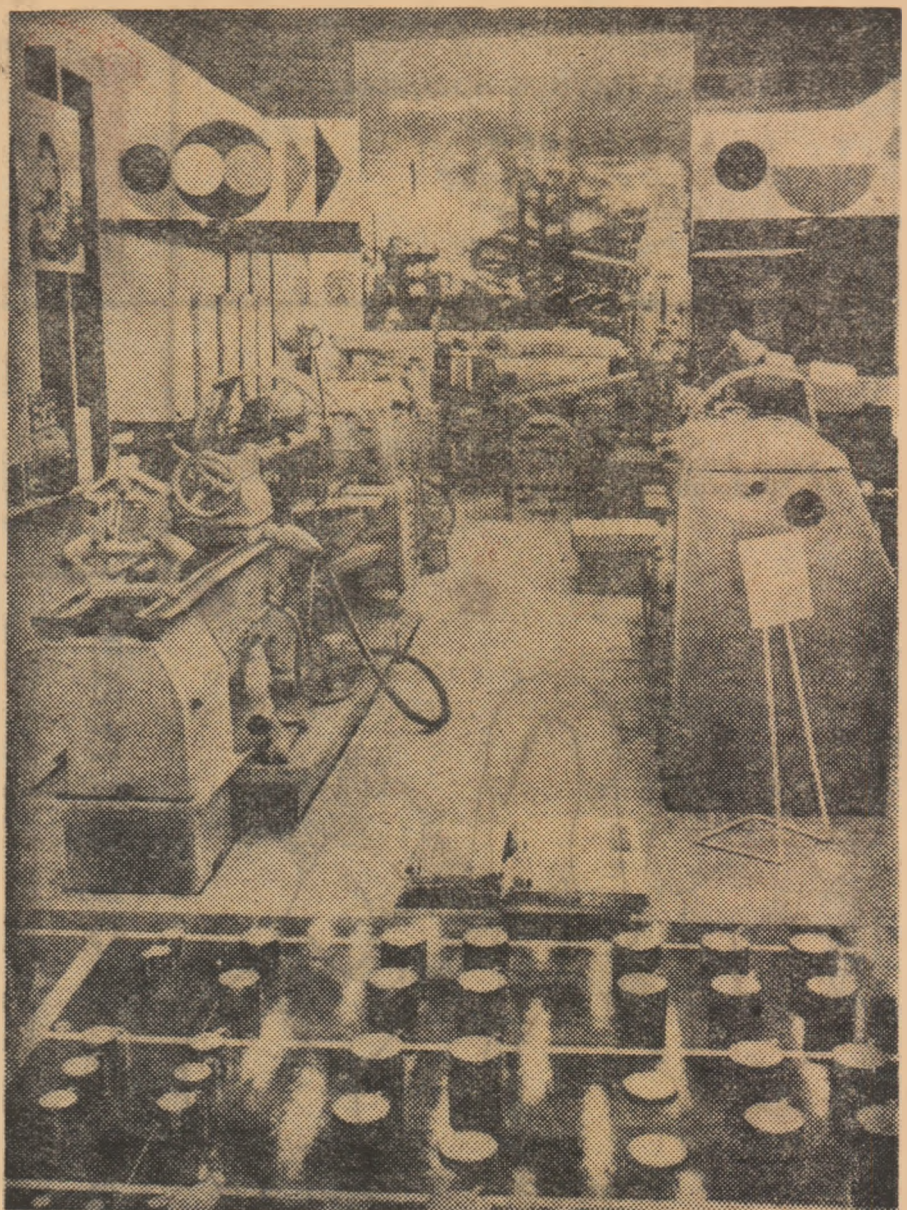
La mulți ani, țară a soarelui și a curcubeilor, Republică a zborurilor și a steagurilor desfășurate spre desăvîrșire!

S.U.A., palatul Națiunilor Unite. Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, tovarășul Corneliu Mănescu, asistând la dezbaterile celei de a XXI-a Sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. De curând, această sesiune s-a încheiat. Delegația română s-a afirmat și în acest an ca una deosebit de activă, aducând o contribuție valoroasă la rezolvarea celor 98 de puncte dezbătute la cea de a XXI-a sesiune. În cursul lucrărilor reprezentanții României au avut 80 de intervenții. Țara noastră este coautoare a numeroase rezoluții și amendamente.

În anul 1963, întreprinderile românești de comerț exterior au fost prezente la 29 târguri și expoziții internaționale. În 1965 numărul unor asemenea manifestări se ridică la 35, iar în 1966 la 41. Cu prilejul acestor manifestări au fost încheiate numeroase tranzacții comerciale: la Hanovra contracte pentru livrarea de electromotoare și rulmenți, la Tripoli — de mașini și utilaje, materiale de construcții, la Osaka — de fontă, oțeluri, produse chimice și petroliere, la Milano — de produse chimice etc. În clișeu: Aspect de la pavilionul românesc de la Târgul internațional din Izmir.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE imagini, cifre, fapte, imagini, cifre, fapte

În marile orașe ale lumii, au funcționat apreciate expoziții de arte plastice românești. Spicuum din bogata agendă a acestor manifestări: La Londra, Pekin, Moscova, Leningrad, Havana, Belgrad, Budapesta — expoziții de artă plastică românească, în special din secolul XX. Orașele Edimburg, Cardiff, Londra, Paris, Stuttgart etc. au găzduit succesiv expoziția: Comori de artă românească din secolele XVI—XVII. La Viena, Linz, Bruxelles, Sofia, Berlin mostrele de grafică românească au stîrnit un mare interes. De mult succes s-a bucurat la Tirana expoziția de artă populară românească. Expozițiile personale ale pictorilor, sculptorilor, graficienilor, au însemnat tot atîtea afirmări ale artei românești. Ceramica românească din fotografie a figurat în cadrul unei expoziții populare românești la Odense (Danemarca).

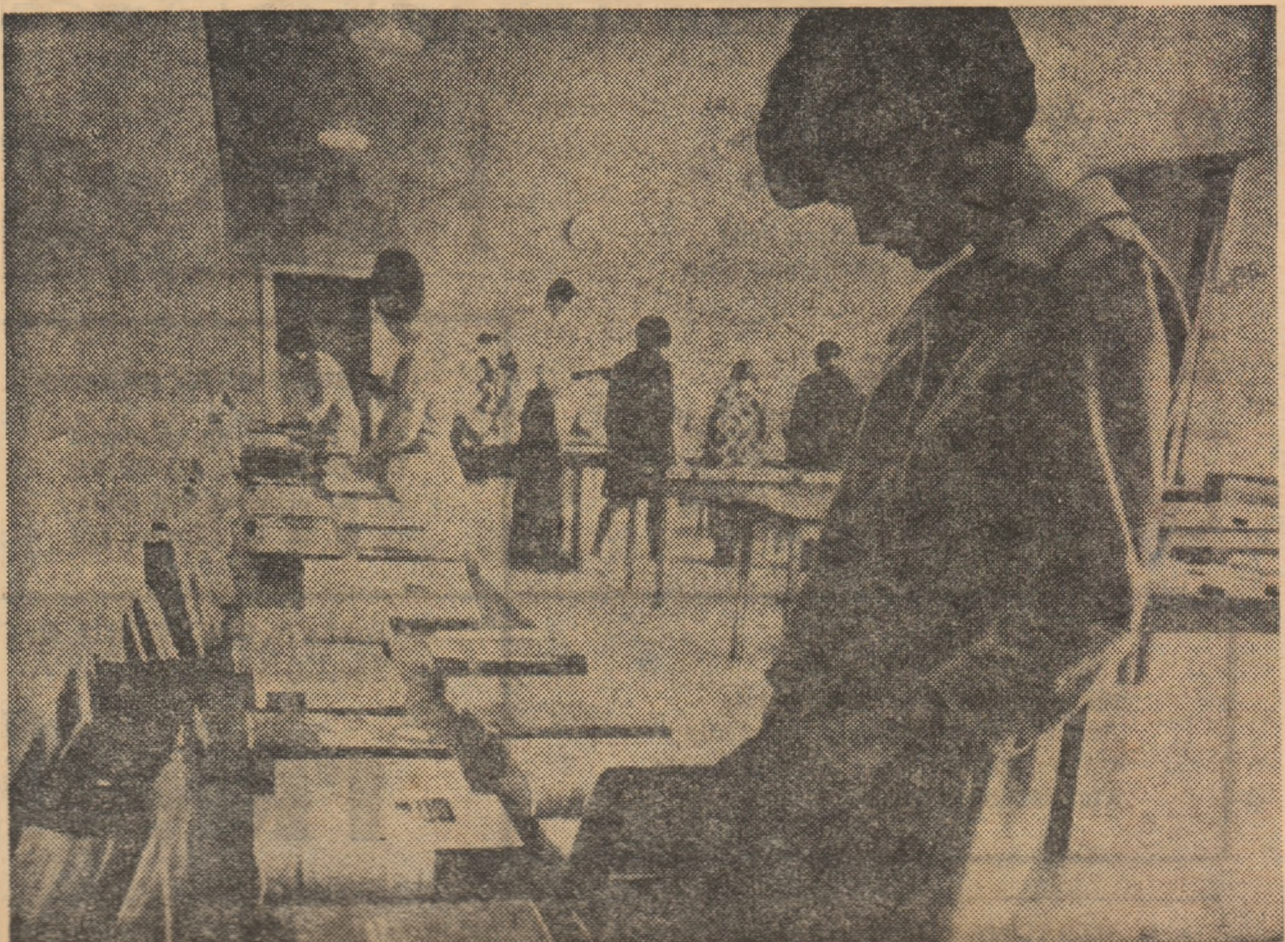
Multiple sînt căile prin care știința, tehnica și cultura românească pîtrund în circuitul mondial de valori spirituale: reuniuni internaționale, schimburi de informații, delegații etc. Expoziția de cărți românești, care a avut loc în localul bibliotecii din Aarhus (în clișeu un aspect de la această expoziție), a contribuit la o mai bună informare a cititorilor danezi asupra unor realizări editoriale din țara noastră.

Din calendarul anului 1966

Tractoarele românești se exportă în aproape 40 de țări. În medie, (socotit pe o perioadă de cinci ani) la mai puțin de patru tractoare fabricate în țara noastră unul a fost livrat peste hotare.

La Festivalul cinematografic de la Mar del Plata, premiul special al juriului a fost atribuit filmului românesc Duminică la ora 6; la Cannes, filmul Răscoala a fost distins cu premiul pentru prima operă cinematografică importantă a unui regizor.

Academicienii Șerban Țițeica, Ilie Murgulescu și Constantin Nenișescu au fost aleși membri străini ai Academiei de Științe a U.R.S.S.; Academia Cehoslovacă de Științe l-a ales pe acad. Ilie Murgulescu ca membru de peste hotare; Acad. Ștefan Milcu a fost distins cu Medalia „Pentru merite în domeniul științific și al umanității”; Tovarășului Dumitru Dumitrescu, secretarul general al Academiei Republicii Socialiste România, i s-a conferit titlul de membru de onoare al Academiei de Științe din Toulouse.

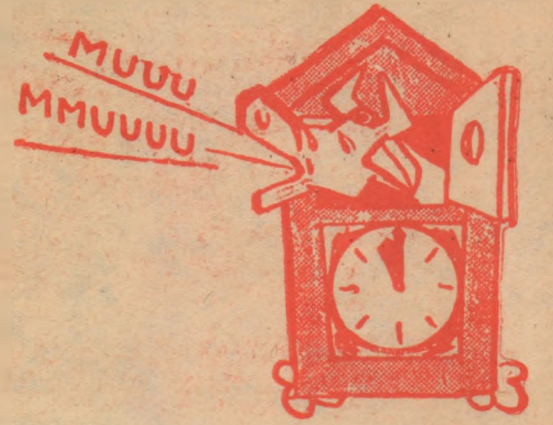
UNUI INGINER AGRONOM

Azi o știu deopotrivă
Și bătrînii ca și pruncii :
Sacii rînduiți în stivă
Îți sînt toți graficul muncii.

Dacă după Revelion sînteți oboșiți, este firesc —
n-ați dormit de anul trecut.

Rîdeți rîdeți

dacă se poate!

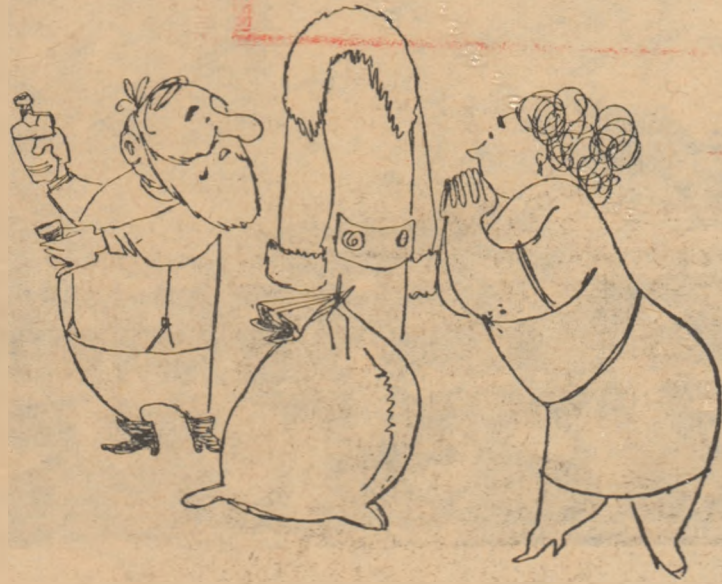
Unui îngrijitor care întîrzie la muncă.

POMPIERULUI VOLUNTAR CARE
BEA DE STINGE

Toarnă tot mereu, sîracul,
Dînd paharele de-a tumba.
Oare-a confundat stomacul
Cu sacaua și tulumba ?

UNUI BĂRBAT CAM VIRSTNIC,
NELIPSIT DE LA „PERINIȚĂ“

Cu batista-n vînt, de zor
Sari așa într-un picior,
Iar la muncă (mi se spune)
Ai năduf și tensiune.

— Costache, nu mai bea atît, că te vor recunoaște
copiii.

interview extraordinar

În prag de An nou am luat un interviu
extraordinar pentru care nu am preocupat
nici un efort. Întrebarea pe care am adre-
sato a fost găsită după îndelungi frămîn-
tări, dar în schimb este absolut nouă,
originală și inedită : „Ce vă propuneți pen-
tru anul 1967 ?“. Oricine își poate da se-
ama că întrebarea este total diferită de cele
puse în anii trecuți. Noutatea și originali-
tatea ei constă în cifra 7. Bogata informa-
ție culeasă a fost prelucrată de un abao
electronic și de aceea v-o redăm în stare
brută.

Un director de cămin cultural : „În noul
an munca se va desfășura în mod colectiv.
Încă din primele minute ale lui '67 mem-
brii consiliului de conducere ai căminului
cultural vor acționa în sîrșit strîns uniți
în jurul mesei de Revelion“.

O bibliotecară : „Statul popular să ne
mai dea o cameră în care să depozităm
fișele cititorilor“.

Un operator cinematografic : Dacă „acei
oameni minunați (de la Întreprinderea re-
gională) în mașinile lor zburătoare“ s-ar
„aventura“ acum în „vremea zăpezilor“ să
ne repare aparatul, atunci vom face „pași
spre lună“ cu planul îndeplinit și vom
putea ca măcar o dată cu „lumina de iulie“
să arborăm „un suris în plină vară“ dînd
„cel mai marc spectacol“.

Mai avem și alte răspunsuri pe care nu
le putem reda, deoarece mașina electronică
s-a stricat... de-atîta ris.

Unui laudăros.

UNUIA CARE NU CITEȘTE DE
LOC

— Rogu-te, tușă Aglaia,
Spune-mi cine-i fata aia ?
Am privit-o toată seara...
— Nu știi ? Bibliotecara !

UNUI PESCAR AMATOR

Recunoaște azi oricine
Că te-ai reabilitat :
Ai adus trei coșuri pline
Cu șalău și crap... sărat.

ha HA

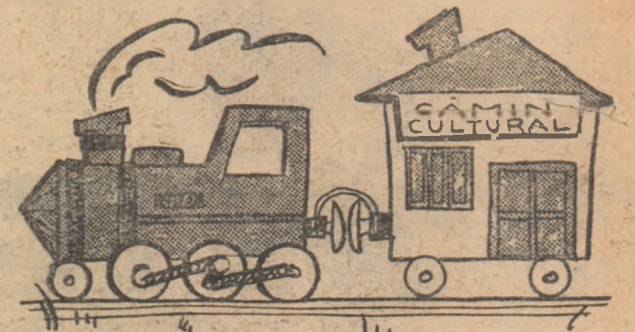
— Și de ce a leșinat ?
— I-am spus că vom face Revelionul singuri pentru că n-am mai invitat pe nimeni...

ȘOFERULUI CARE I-A PROMIS
ȘOTIEI FLORI

Florăria și bufetul
Confundîndu-le puțin,
Tu ai căutat buchetul
Într-un kilogram de vin.

Unui navetist care nu participă
la viața culturală.

Desene: GRONSKI, PALL, NICOLAESCU,
VASILIU

RÎDEȚI!???

UNUI DIRECTOR DE CĂMIN
CULTURAL

Căminul vostru cultural
Azi descreștește multe frunți
Și este plin săptămînal
Că se fac iarna multe nunți.

g i u m e

Muzică

— Leano, copilul țipă de
m-a asurzit !
— Lasă, că-i cînt eu ceva.
— Nu, nu ! Lasă-l mai bine
să țipe.

Amabilitate

— Acesta e bufet de catego-
ria întîii ?
— Da, însă vă putem servi și
pe dumneavoastră.

CHIULANGIULUI

Eu am găsit la chiulurile tale
Acuma cel mai potrivit remediu :
Un an format din sărbători legale
Plus 14 zile de concediu.

Surpriza !

UNUI TÎNĂR BĂRBOS

Fată nu-i să nu te soarbă
Din priviri, cu așa barbă,
Ba au prins și a-ți cînta :
— Ța, Ța, Ța, căprio, Ța !

Text : A. CROITORU, N. CULCEA,
VL. PANĂ, V. D. POPA

rîdeți!!!!!!

